

[C. J. F. Sven.]

Alle disse usikre Momenter gør, at den højtærede Minister virkelig forlanger for meget selv af en stakkels Konservativ som mig, naar han vil have, at jeg skal bestride eller bekræfte hans Budget. Jeg indskrænker mig til at sige, at Budgettet ifølge sin Natur er saa usikkert og maa være det, at man intet som helst kan bygge paa det. Det er mit Skøn, at det Fata Morgana, den højtærede Minister har fremstillet om Afløsning af de reelle Apoteker, ingen Udgift for Statskassen, Glæde hos Apotekerne, Glæde hos Forbrugerne — ja, jeg tror ikke paa det.

Det ærede Medlem Hr. Bjerring var meget vred paa mig — det er pudsigt, det var nærmest, fordi jeg havde svigtet en af Trossætningerne i mit Partis Program. Det ærede Medlem havde ventet, at jeg var en ivrig Tilhænger af Told, og nu havde jeg skuffet hans Hjerte i saa Henseende, idet jeg nemlig var imod, at Importører skulde svare et vist Gebyr til Sundhedsstyrelsen for de prøvede Specialpræparater.

Jeg er virkelig en varm Tilhænger af Told, men det er ikke Told, vi taler om her; det, der er Tale om, er, at man paalægger disse Importører — for øvrigt maa jeg rette det til, at det ikke alene er Importørerne, men ogsaa de her i Landet værende danske Fabrikker, der fremstiller disse Specialpræparater — denne Udgift. Naar jeg var og er mod Bestemmelsen, er det, fordi det efter mit Skøn vil kunne hemme Lysten til at eksperimentere, Lysten til at se at faa fremskaffet nye Specialpræparater. Men hvis det ærede Medlem sammen med mig vil stille et Forslag om Told paa disse Specialpræparater, der indføres fra Udlandet, saa kan vi meget let blive enige.

Saa er der en Ting til med disse Gebyrer. Baade det ærede Medlem Hr. Bjerring og det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit argumenterede for, at det var rimeligt, at Importørerne og Fabrikkerne bar dette Gebyr og ikke Apotekerfonden. Dette er dog underlig naivt, for hvem tror De, ærede Medlemmer, til syvende og sidst kommer til at betale Gebyrerne? Tror De, det er Importørerne eller Medicinalfabrikanterne? Jeg skal betro Dem Hemmeligheden: Publikum! Publikum kommer til at betale dem. For saa vidt kan det være ligegyldigt; men jeg finder det urigtigt af den af mig berørte Grund, at man hemmer Lysten hos de paagældende til at tilføre Landet nye Specialpræparater.

Den højtærede Minister forstod jeg i øvrigt saaledes, at han ønskede at betone

sin Forhandlingsvillighed, og det kan jeg kun med Glæde notere. I min første Tale erklærede jeg, at vi fra vor Side ogsaa vilde være villige til loyal Forhandling, og efter de Toner, der i Dag har lydt fra Ministerens Side, er det jo muligt, at vi kan naa et Resultat. Den højtærede Minister kunde aabenbart ikke lide min Tone og beklagede sig over, at jeg havde været for skarp. Jeg indrømmer, at Ministerens Urbanitet er næsten sagnagtig i denne Forsamling, saa det er jo en kyndig Mand, der udtaler sig — om han derimod er uvildig, tør jeg ikke helt afgøre. Derimod er jeg sikker paa, at naar det for Tilhørernes Øren lød, som om Ministeren sagde, at mine første Udtalelser havde været erotisk prægede, saa var det ikke Hensigten, det var Meningen, de skulde være ironisk prægede.

A. M. Hansen: Jeg har kun to ganske korte Bemærkninger til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit.

Det ærede Medlem udtalte, at jeg havde krævet Nedlæggelse af de smaa Landapoteker. Det har jeg ikke krævet; jeg er ganske klar over, hvor vanskeligt det er at nedlægge oprettede Apoteker. Jeg har peget paa det uheldige i, at der var oprettet for mange, og peget paa Muligheder, hvorved det kunde undgaas at fortsætte i den Retning. Jeg har gjort det, fordi jeg tænkte dermed at ville hindre, at der i Fremtiden yderligere oprettedes flere smaa Landapoteker. Jeg er ganske overbevist om, at mange af dem, der er oprettet, vilde kunne være undgaaet, dersom man havde taget saglige og kun saglige Hensyn. Jeg siger dette udtrykkeligt for at sige til det ærede Medlem, at naar man vil citere et andet Medlem, er det altid godt, at det sker i Overensstemmelse med, hvad vedkommende i Virkeligheden har sagt.

Det ærede Medlem havde endvidere fæstet sin Opmærksomhed ved min Omtale af den Skæbne, der havde mødt tidligere fremsatte Lovforslag angaaende de her behandlede Spørgsmaal. Det ærede Medlem forklarede, at Aarsagerne til disse Forslags Stranding var, at de paagældende Venstreministerier var blevet fjernet, inden de havde faaet dem færdige. Denne Forklaring kan maaske lyde sandsynlig med Hensyn til Forslaget, der forelagdes i 1923—24; men jeg mener ikke, den kan holde angaaende Lovforslaget, der var til Behandling i 1926—27 og i 1927—28. Aarsagen til, at denne Lov ikke gennem-